

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מהלכת ציון

פרשת אחרי-קדושים - מעלת ארץ ישראל

"ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם" (ויקרא יח, כח)

על הפסוק: "ונתתי את עריכם חרבה, והשמותי את מקדשיכם" (ויקרא כו, לא) הרמב"ן כותב: "ומה שאמר ושממו עליה אויביכם היא בשורה טובה מבשרת בכל הגלויות שאין ארצנו מקבלת את אויבנו. וגם זו ראייה גדולה והבטחה לנו, כי לא תמצא בכל הישוב ארץ אשר היא טובה ורחבה, ואשר היתה נושבת מעולם והיא חרבה כמוה. כי מאז יצאנו ממנה לא קיבלה אומה ולשון, וכולם משתדלים להושיבה ואין לאל ידם".

אנחנו למדים מדברי הרמב"ן שגם בשעות הקשות כאשר עם ישראל גלה והארץ היתה שוממה מבלי יושב, היא לא קיבלה שום אומה ולשון. הארץ תמיד שמרה אמונים לעם היהודי. כך הרמב"ן כותב באיגרת (ש"ח): "ומה אגיד לכם על ענין הארץ, כי רבה העזובה, וגדול השממון, כללו של דבר כל המקודש מחבירו חרב יותר מחבירו וירושלים יותר חרבה מן הכל".

ירושלים היא הלב של ארץ ישראל, סמל של כח ועצמה. כדברי הנביא: "לא האמינו מלכי ארץ... כי יבא צר ואויב בשערי ירושלים" (איכה ד, יב). מעולם לא האמינו יושבי הארץ שהם יתנתקו מהארץ ויגלו ממנה. גם לאחר שהם גלו, לא הצליחו הגויים להתיישב בה. ארץ ישראל תמיד נקראה בפי הגויים - **ארץ אוכלת יושביה**. ארץ ישראל תמיד שמרה אמונים לעם ישראל. כפי רצוה' שהנחילה לנו.

התורה הקדושה אומרת: "אל תטמאו בכל אלה... נטמאו הגוים אשר אני משלח מפניכם, ותטמא הארץ ואפקד עונה... ותקא הארץ את ישביה" (ויקרא יח, כד-כה). "ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם" (ויקרא יח, כח).

צריך להבין: מדוע התורה חוזרת ומצווה לא לעשות כמו שעשו הגויים, די היה לצוות פעם אחת?

הרמב"ן כותב: "כי ה' הנכבד הוא אלוקי האלוקים ואדוני האדונים לכל העולם, אבל ארץ ישראל אמצעות הישוב, היא נחלת ה' מיוחדת לשמו, לא נתן עליה מן המלאכים קצין שוטר ומושל בהנחילו אותה לעמו המיוחד שמו זרע אוהביו".

הרמב"ן מבאר שהנהגה בארץ ישראל אינה אותה הנהגה כמו בחוץ לארץ. יש הבדל גדול ביניהם: ההנהגה בארץ ישראל נעשית על ידי השגחה פרטית של הבורא יתברך. אולם בחוץ לארץ היא נעשית על ידי אמצעי שהוא מלאך.

מכיוון שארץ ישראל היא "ארץ אשר ה' אלקיך דרש אתה תמיד עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה" (דברים יא, יב). הרגישות שלה שונה לחלוטין מכל שאר הארצות. לכן התורה חוזרת ומזהירה שכאשר תבוא טומאה אל קרבה, היא תקיא את יושביה, כי היא בת מלך.

נמצאנו למדים מדבריו של הרמב"ן שארץ ישראל היא נחלת ה' לבדה. הוא הנחילה אך ורק לעם ישראל. שום אומה ולשון לא יכולים לקחת אותה ולישבה. אין שום מקום בעולם שיכול לקחת ולישב את עם ישראל בתוכו זולת ארץ ישראל.

הצלחה בגור"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'וליאט יפית שרה בת ג'ינה דרור בן סופיה דוד עומרי בן יהודית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו נזרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר דרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחמיה אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נדימה עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רונית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל מיכאל יהודה בן מרים בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט יהודה לייב בן אסתר מלכה נעמה בת שרה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

זמני לכת

ע"י	כניסת לכת	צאת לכת	בינון ת"ס
י"ט	18: 39	19: 51	20: 41
ת"א	18: 56	19: 49	20: 38
מ"ט	18: 58	19: 51	20: 40
כ"ב	18: 57	19: 50	20: 38

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלמה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס וליילד אורי חיים בן שלי

הצלחת דביר בן נלי רחל
זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
הצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב
לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל

שואל ומשיב בהלכה – בשולי גוים - חלק י"ט

האם בפלאפל יש איסור בישולי גוים וכן מה דין בצק בשר/פוקצ'ה שגוי מבשל?

Ice שאלה ?

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

תשובה !

מאכל מטוגן הנקרא 'פלאפל' - אין בו משום בישולי גויים, היות ואינו עולה על שולחן מלכים. לכן, מותר אף לדעת בני ספרד לאכול פלאפל גם כאשר הגוי הוריד את המטגנת לתוך השמן. **הערה:** אופן הכנת פלאפל הוא על ידי יציקת גרגירי החומוס בתוך גיגית מים, כשהם לא מבושלים. לאחר מכן טוחנים אותם ועושים מהם עיסה. לאחר מכן את העיסה מכניסים בתוך מחבת בשמן עמוק. דעת הראש"ל הגר"ע יוסף הובא בשו"ת 'מעין אומר' ח"ה (עמוד קצט), שיש להחמיר בזה משום בישולי גויים. ובספר 'הכשרות' לרב פוקס (עמ' תמט בהערה עח) הביא שאין פלאפל בכלל בישולי גויים, כיוון שאינו עולה על שולחן מלכים. לכאורה לענ"ד הדין כן, היות ואינו עולה על שולחן מלכים כמנה עיקרית, ונהוג בימינו לאוכלו על ידי עוברי דרכים, ולא ראינו אדם מכובד, שמוזמן למנה פלאפל. ואף מה שמצוי בחתונות מחוץ לאולם, שמגישים פלאפל, אינו אלא לטעימה. ושוב ראיתי, שכן העלה ידידי בספר 'אוהל יעקב- סקוצ'ילס' (עמ' תרכה) בשם הגר"א נבנצל שליט"א. מעיקר הדין כאשר אין בזה משום בישולי גויים, גם הדלקת המטגנת יכולה להיות ע"י גוי. אולם, לכתחילה יש להחמיר, שהדלקתו תבוצע ע"י יהודי. והמחמיר תבוא עליו ברכה.

בצק, שיש בו מילוי בשר או תפוחי אדמה וכדומה, והחתיכות ניכרות בפני עצמן. אם המילוי, שבבצק לא מבושל, יש למאפה זה דין תבשיל ולא די בהדלקת התנור כדין פת. **מקורות:** שו"ע (יו"ד סימן קיב ס"ו, קי"ג ס"ג). ולא אמרין, שהבצק עיקר, דכיוו, שניכר המילוי לא מיקרי תערובת. וכן העלה בשו"ת דברי דוד (שם).

וכן הדין לעניין בצק ועליו ירקות, שאינם נאכלים חי כגון: חציל, שדינו כתבשיל. אולם לדעת בני אשכנז יש להתיר בהדלקה בלבד.

מטגנות חדישות, שמניחים את עיסת הפלאפל תוך מכונה חשמלית, והיא מעצמה נותנת את הכדורים לתוך השמן, נראה שלדעת בני ספרד [אותם המחמירים שיש בישולי גויים בפלאפל] לא די שהיהודי ידליק את המכונה, אלא צריך שיתן גם את העיסה לתוכה. **מקורות:** בשו"ת 'דברי דוד' ח"ג (יו"ד סימן יז אות ח) העלה להחמיר בזה. שכן דעת הגרי"ש אלישיב זצ"ל כפי שהובא בספר 'שבות יצחק' ח"ו (עמוד קלח). ושוב ראיתי שכן העלה בספר 'חוט שני' להגר"נ קרליץ (עניניו יו"ד עמוד תו), שמי שעושה את הפעולה האחרונה, שלפני הבישול, הוא נחשב המבשל. כגון: אם היהודי מדליק את התנור ואת הסרט נע, ועדיין התבשילים אינם על המכונה, אזי מי שמניח אח"כ את התבשילים עליו - הוא נחשב המבשל. והוא הדין להיפך, אם הסרט הנע לא פעל, והיהודי הניח את התבשיל עליו, ואח"כ בא הגוי והפעיל את החשמל, כך שעשה את הפעולה, והמעשה שהתבשיל ייכנס לתוך התנור, הרי הוא נחשב, כמי שעושה את מעשה הבישול.

באופן שהגוי מדליק את המכונה והיהודי נותן את העיסה, מותר.

מעשה ושכרו

סיפר אדם המתנדב בארגון 'חברים' בעיר לייקווד (הארגון נועד לעזור למי שנתקע בדרך או בבית וכו' וצריך עזרה) שבמדינת ניו-ג'רזי שבארה"ב (מעל ל-50% מהאוכלוסייה הם חרדים): בערב שבת אחת התקבלה קריאה לעזרה עבור אדם שאירע לו תקר בגלגל. הקריאה התקבלה כשעה אחת בלבד קודם זמן הדלקת נרות.

המתנדב שאל את בעל הרכב: "היכן אתה תקוע?", והלה השיב: "הרכב כרגע חונה מתחת ביתי". התפלא המתנדב ושאל: "אם כן, מדוע אתה כל כך בהול להחליף גלגל, כשאנו נמצאים בפתחה של השבת, ובמיוחד שבמוצאי שבת חל חג השבועות ואינך יכול להשתמש ברכב שלושה ימים? תתקשר אלי, בבקשה, ביום שלישי ואעזור לך ברצון להחליף את הגלגל".

השיב בעל הרכב: "אני מתנדב בארגון 'הצלה' (מדובר במתנדבים המגיעים למקרה חירום ומטרתו מתן מענה רפואי ראשוני ומקצועי על מנת להציל חיים). אם חלילה תתקבל קריאה, מה אעשה? הרי מדובר בפיקוח נפש!". שמע המתנדב מארגון 'חברים' ומיד הגיע לכתובת בה נמצא הרכב עם התקר, ולאחר מספר דקות החליף את הגלגל.

במוצאי שבת (ליל א' של חג השבועות). ישב המתנדב בארגון 'חברים' בביתו. באותו חג אירח גם את חמיו וחמותו. באמצע הסעודה הבחין, שיש כי פני חמותו מעוות ודיבורה אינו ברור לחלוטין. הבין המתנדב, כי כנראה חמותו לקתה ב'אירוע מוחי' - והוא התקשר מיד לארגון ההצלה.

כעבור מספר דקות הגיע 'איש ההצלה'. למרבה הפלא, היה זה אותו אדם, שביום שישי תיקן את התקר ברכבו. אותו מתנדב בארגון 'הצלה' ראה, מה קרה, ונתן מענה רפואי ראשוני עד להגעת האמבולנס. בזכות אותו מענה, למעשה ניצלו חייה של חמותו.

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה.

בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חנים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PNineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו'

נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

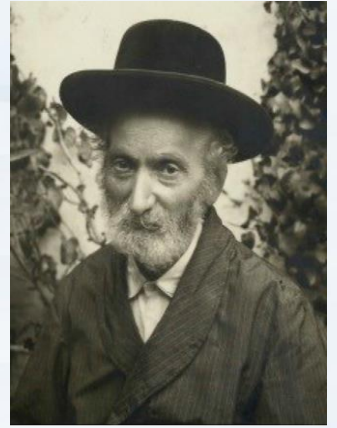
נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים – הגאון הרב אליהו קלצקין זצ"ל

הגאון הרב אליהו קלצקין זצ"ל- נולד ב-כ"ב אב ה'תרי"ב (1852) באושפול שפלך קובנה של רוסיה (ליטא). מצד אביו ממשפחת רבנים מיוחסת. מסופר שאמו, שהייתה אף היא ממשפחה מיוחסת, שרפה את מגילת היוחסין שלה, כדי שבניה לא ייסמכו על יחוסם אלא יקפידו להקדיש את כל זמנם ללימוד תורה. בהיותו בן ארבע-עשרה שנים בלבד כבר התפרסם כעילוי וכבקי בכל הש"ס.

בשנת ה'תרל"ה (1875), כשהיה בן 23, עבר בעקבות חמיו לפטרבורג. שם התגרש רבינו ועזב את פטרבורג, כשהוא מותיר בידי אשתו את בנו ושתי בנותיו. בשנים ה'תרל"ה-ה'תרל"ו (1875-1876) למד ב'קבוץ הפרושים' באיישישוק (שם למדו אותם אנשים שיכלו ללמוד באופן רצוף במשך תקופה ארוכה ללא הצורך לחזור לביתם). בשנת ה'תרמ"א (1881) התמנה למשרה רבנית ראשונה, בעיירה בְּרֵז'י (קרטוז-ברזה) שבגרודנה.

בשנת ה'תר"נ (1890) בחרה בו קהילת טיקטין לרב, אך הוא סירב לכתב הרבנות, שנשלח אליו. בשנת ה'תרנ"ב (1892) נבחר כרבה של לובלין, אך מסיבה מסוימת לא התמנה. משנת ה'תרנ"ד-ה'תע"ר (1894-1910) שימש כרבה של מריאמפול. בשנת ה'תע"ר (1910) התמנה כרבה של לובלין.

בתקופת מלחמת העולם הראשונה היה פעיל מאוד במתן היתרי עגונות, לאלמנות המלחמה הרבות. בשנת ה'תרפ"ה (1925) לאחר פטירת אשתו השניה, עזב בחשאי את לובלין מחשש, שלא יאפשרו לו לעזוב, וכך עלה לארץ דרך וינה והגיע לירושלים. הגאון הרב יוסף חיים זוננפלד מינה אותו לעמוד בראש ישיבת 'אוהל משה' וכחבר בית-הדין הגדול.

גאון בבבלי ובירושלמי ונושאי כליהם בכל חדרי התורה. שקידתו העצומה הייתה מופלאה. למד ימים ולילות. ענוותן ושפל ברכ. מזקני יחידי גאוני הדור. נפטר ב-י"ז אייר ה'תרצ"ב (1932). ציונו בהר הזיתים בירושלים בסמוך לציונו של המהר"ל דיסקין. חי כ-80 שנים. רבני ירושלים הכריזו על ביטול מלאכה וקהל גדול ליווה אותו בדרכו האחרונה.

אביו: ר' נפתלי הירץ. **אימו:** מרת חיה שרה (בת ר' זאב וולף מאושפול). **נשותיו:** בתו של ר' נחמן יעקבסון (משקלוב (זיווג ראשון)), מרת ליבָה יְנֵטָה (זיווג שני- בת ר' ברוך מרדכי ליבשיץ, מח"ס 'ברית יעקב' ורבן של סמיאטיץ, וולקוביסק, נבהרודוק ושדליץ. נישא בר"ח אלול ה'תרל"ו), האלמנה מרת מושא חן (זיווג שלישי- בת ר' חיים יוסף). **ילדיו:** מזיווג ראשון- בן ושתי בנות. מזיווג שני- הרב ד"ר יעקב. **מספריו:** יאבן הראשה יאבן פנה ידבר הלכה ימילואים לדבר הלכה יחיבת הקדש ידברים אחדים ימילואי אבן ימילואת אבן יאמרי שפר ידבר אליהו.

רבינו שמר כעל בבת עינו על כל החידושים שכתב. פעם אחת נאלץ לנסוע לוורשה ולקח עימו תיבת בדיל מלאה בכתב ידו, המכילה כאלפיים דפים מלאים בחידושויו. רבינו שמר עליהם בשבע עיניים כשהוא מניח את התיבה בסמוך אליו כשמבטו כל הזמן לעבר התיבה ואינו משאיר אותה לרגע אחד ללא השגחה.

בהיותו בדרך ברכבת עוררה התנהגותו חשד כי בתיבה טמון ממון רב. גנבים ברכבת הצליחו להסיח את דעתו וגנבו את התיבה וברחו משם. כשהשיג בדבר, הצטער על כך מאוד על אובדן החידושים. בצר לו פרסם מודעות בעיתונים השונים והציע פרס גדול למוצא. בפועל הצליח למצוא רק מספר מועט של קטעים מכתב היד בחנויות של מוכרי סדקיות, שקנו את פיסות הנייר לשימוש בכרית ספרים.

שקדנותו של רבינו הייתה מופלאה ביותר. בבחירתו שקד על התורה כשמונה עשרה שעות ביממה ובזקנותו כחמש עשרה שעות ביממה. ביטול זמן היה כעוון פלילי בעיניו, וכל מטרת הלימוד הייתה חתירה להגיע לאמת.

ל טובת הציבור מצא רבינו לנכון לקנות בקיאות מופלאה מקיפה ברפואה (ומי יעמוד בסוד קדושים). והרופאים המומחים בעיר היו מבקשים לא אחת להתייעץ עימו ושואלים לחוות דעתו במקרים קשים, בהם התקשו להחליט, מהו הטיפול המתאים ביותר לחולה. לשם כך הוא השיג ספרי רפואה שונים בשפות שונות כדי להתעדכן ברפואה.

הוא למד שבע לשונות זרות: יוונית, רומית, גרמנית, צרפתית, אנגלית, רוסית ופולנית. מאחר שלא רצה שלימוד השפה יהיה על חשבון לימוד תורה, לפיכך רק לאחר שהשלים את חוק לימודיו, יותר מחמש עשרה שעות ביממה, לפני השינה, במשך זמן קצר פתח מילון ושינן אותו דף אחרי דף. היות והתברך בזיכרון מופלא, עד מהרה למד את השפה וכך יכל לעזור לחולים.

ל מרות ידיעותיו המקיפות וגאוניותו הרבה ברח מן הכבוד כמי שבורח מפני האש. היה כועס, על מי שחשב שהוא צדיק ותפילותיו פועלות ישועות. שקל כל מילה, לפני שדיבר. עקב שקידתו בתורה, התנה טרם הסכים לשמש כרבה של לובלין, שיפנו אליו אך רק בשאלות החמורות, כדי שלא להפריע לו מלימודו מעבר מכך.

○ יפר הגאון רבי שמואל הלוי שולזינגר זצ"ל: רבינו היה מפורסם כבעל זיכרון מופלג מאוד. סיפרו תלמידי חכמים, כי פעם אחת בהליכתו בסמטאות העיר העתיקה שמע שני ערבים מדברים ביניהם שיחה סוערת אודות היהודים. רבינו לא הבין את השפה הערבית, אבל בכוח זיכרונו המופלא יכול היה לצטט את המילים, שנאמרו במבטא שלהם גם ללא הבנת השפה.

רבינו חזר על דבריהם באוזני אחד מיהודי ירושלים, שהכיר את השפה. הלה הזדעזע לשמוע, כי הערבים מתכננים לבצע פוגרום ביהודי העיר מיד הובא העניין בפני מושל העיר והחלו בהצלה ובקידום פני הרעה, והיהודים ניצלו בסיועתא דשמיא (מוסף שב"ק יתרו ע"א)

קְדוּשָׁה וְהַצְלָה

מהבהב ושולח אלומות אור מתחלפות. על המדרכה נראים חובשים באפודות כתומות. אנשים עמדו שם מבוהלים.

חלק מהאנשים ישבו על המדרכה. נראה, שמהו עבר עליהם. הם לא נראים טוב. הבחנתי, כי לאחד מהם יורד דם מהמצח, ואילו לשני ירד דם מהיד.

הבגדים שלהם היו מוכתמים בדם. האוטובוס עצמו היה נראה כמו אחרי פיגוע. ריק לגמרי. כל החלונות בצד הימני שבורים. הדלתות מנופצות לרסיסים.

בדיוק במקום בו עמדתי רק לפני זמן קצר, ליד הדלת האחורית, השטח זרוע זכוכיות חדות ומשוונות. זהו המקום שספג את הפגיעה באופן החמור ביותר.

שאלתי את אחד הנוסעים: "מה קרה?". התברר לי, שכאשר רצה הנהג להיכנס לתחנה, כבר עמד שם אוטובוס. הנהג החליט לעקוף אותו ולהתמקם לפניו.

כאשר האוטובוס הראשון סיים להעלות ולהוריד נוסעים, היה עליו לעקוף את האוטובוס השני. אבל הוא שגה בהערכת המרחק בינו לבין האוטובוס. הוא התחיל לנסוע ונכנס ל"ע בעוצמה באוטובוס של קו 55.

שמעתי את הנהג שואל את החובשים: "האם צריך לפנות נפגעים לבית הרפואה?". אחד החובשים הסביר, שכולם נפגעו קלות. חלק מהם סובלים מחתכים כואבים ולא נעימים כלל, אך לא מסוכנים.

רק נוסעת אחת, שהשעינה את ראשה על הדלת נפגעה באופן שנדרש לפנותה לבית הרפואה. ואילו אני שעמדתי ליד הדלת, יצאתי ללא פגע. הן ירדתי לפני התאונה...

עשיתי אז, מה שהיה צריך לעשות באותו הרגע. בלי לקחת בחשבון את העובדה שבדרך הטבע, ככל שהשעה מתאחרת האוטובוסים התדירות של האוטובוסים יורדת משמעותית.

לא עשיתי שום חשבונות, והקב"ה הציל אותי, ועשה איתי מופתים ונסים. הרי אנחנו מאמינים בהשגחה פרטית, יודעים, שבורא עולם מכוון את צעדינו תמיד, והוא נותן לנו רשות ללמוד מהנהגתו אותנו.

אני יכול שלא לחשוב באשר לעניין של שמירת גבולות הקדושה. כמה זה חשוב בשמיים, וכמה עלינו להיזהר בכך. על קו 55 הבא לא עליתי.

עם ה'חופשי-יומי' נסעתי ישירות לכותל המערבי, כדי להודות לבורא עולם על ההצלה המופלאה בזמן שאני חושב מה היה חלילה עלול לקרוא לי לו הייתי נשאר באותו מקום בו ספג את הפגיעה באופן החמור ביותר.

להלן סיפור, המעובד מתוך 'השגחה פרטית' ויש בו כדי ללמוד, כי כאשר האדם שומר על קדושה, הרי שהוא ניצל מכל מיני מרעין ביטחון. ולהלן הסיפור מפי בעל המעשה:

שמי יעקב מינצברג. אני גר בבית שמש, ומתרגש מאוד, ממה שקרה לי. אפשר ללמוד מהסיפור שלי הרבה מוסר השכל, מכמה וכמה כיוונים. אבל את העבודה הזאת שאשיר לכם. אני רק אניח בפניכם דברים כהווייתם.

בליל ראש חודש אדר ב' ה'תשע"ט, קיימו קרובי היקרים את מאמר חז"ל "משנכנס אדר מרבין בשמחה" והזמינו אותי להשתתף בחתונה, שהתקיימה בארמונות וולף.

באותו לילה התקיימה גם שמחת אירוסין של קרוב נוסף באולם פארהאנד בבית ישראל. אני עשיתי את דרכי בששון ובשמחה לעבר האולמות. לקרב את קרובי ולשמח בשמחתם.

קניתי ברב-קו תוכנית של 'חופשי יומי' כדי שאוכל להתנייד בחופשיות בין האוטובוסים מבית שמש לארמונות וולף, מארמונות וולף לפארהאנד, ומפארהאנד לבית שמש. באופן זה השתתפתי בחתונה, ושימחתי את החתן.

בשעה עשר וחצי בלילה עליתי על קו 55 לכיוון בית ישראל. בשעה זו התדירות של האוטובוסים, כמובן, אינה גדולה. נכנסתי לתוך האוטובוס וחיפשתי מקום לשבת.

פעולה כל כך פשוטה. אך באותו הזמן גיליתי די מהר, שהעניין לא כל כך פשוט. בסך הכול חיפשתי מקום לשבת. בספסלים הקדמיים ישבו נשים.

לכן עברתי לעמוד ליד הדלת האחורית. ברוך השם, מקום טוב מצאתי לי. אני עומד שם, והנה, בתחנה עולה אישה. היא מחליטה לעמוד לידי כשהיא מדברת בפלאפון.

סביר להניח, שמפני שהייתה עסוקה בשיחה, היא לא הבחינה, היכן היא נעמדה. לי בכל אופן זה הפריע מאוד. הן נעמדתי ליד הדלת האחורית, כדי שלא לשבת ליד נשים. וזו, באה ומשוחחת בקול וצוחקת. למרות השעה המאוחרת בתחנה הבאה ירדתי.

התקשרתי לקל-קו כדי לברר, מתי יגיע קו 55 הבא. שמעתי, שהוא יגיע רק בעוד כעשרים דקות. כיוון שכך, עליתי על קו 52 כדי להתקדם עוד קצת, וירדתי בתחנה שברחוב המ"ג. המשכתי את הדרך ברגל. כשהייתי ליד המגדל, מול 'טרם', ראיתי את קו 55 בתחנה.

"איזה יופי!", חשבתי לעצמי, "זהו בוודאי האוטובוס הבא. נראה שקצת הקדים". מיהרתי לכיוונו, ושם גיליתי, כי אין זה 55 הבא, אלא אותו אוטובוס, שעליו עליתי בתחילה. ראיתי, שמהומה של ממש מתחוללת בתחנה. רכב של הצלה

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שבת בן אסטריא טאון זצ"ל	הרב שבת בן אסטריא טאון זצ"ל	הרב שבת בן אסטריא טאון זצ"ל
הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל
אביבה בת איירון ע"ה	זהבה בת שושנה רייזל ע"ה	זהבה בת שושנה רייזל ע"ה	זהבה בת שושנה רייזל ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל	עמירם בן דבורה ז"ל	עמירם בן דבורה ז"ל	עמירם בן דבורה ז"ל
יצחק בן חביבה ז"ל	סעידה בת תופחה ע"ה	סעידה בת תופחה ע"ה	סעידה בת תופחה ע"ה
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל	מזל בת שמעון ע"ה	מזל בת שמעון ע"ה	מזל בת שמעון ע"ה
דב בן יצחק ז"ל	יוסף בן מרים נוסרת ז"ל	יוסף בן מרים נוסרת ז"ל	יוסף בן מרים נוסרת ז"ל
סוליקה בת עישה ע"ה	יעקב בן אסתר ז"ל	יעקב בן אסתר ז"ל	יעקב בן אסתר ז"ל
סלים בן פרחיה ז"ל	רחל רפאת בת השמת ע"ה	רחל רפאת בת השמת ע"ה	רחל רפאת בת השמת ע"ה
יעקב בן סלימה ז"ל	לטיף בן פרוחה ז"ל	לטיף בן פרוחה ז"ל	לטיף בן פרוחה ז"ל
ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה	דניאל רפאל בן חגית ז"ל	דניאל רפאל בן חגית ז"ל	דניאל רפאל בן חגית ז"ל
מישא אסתר בת זהרה ע"ה	יהודה בן סעידה ז"ל	יהודה בן סעידה ז"ל	יהודה בן סעידה ז"ל
אברהם בן טובה ז"ל	עפאת בת השמת ע"ה	עפאת בת השמת ע"ה	עפאת בת השמת ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'ה זצ"ל	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל
הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל	הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל	הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל	הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל
חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל	שמואל בן רבקה ז"ל	שמואל בן רבקה ז"ל	שמואל בן רבקה ז"ל
ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל	בראם בן אסתר ז"ל	בראם בן אסתר ז"ל	בראם בן אסתר ז"ל
דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל	אביחי בן אסתר ז"ל	אביחי בן אסתר ז"ל	אביחי בן אסתר ז"ל
צדיק חכם בן חזקה ז"ל	נעימה בת גורג'ה ע"ה	נעימה בת גורג'ה ע"ה	נעימה בת גורג'ה ע"ה
דוד בר חסיבה ז"ל	חי זיזי בן קלרה ז"ל	חי זיזי בן קלרה ז"ל	חי זיזי בן קלרה ז"ל
חוה בת יעקב צבי ע"ה	ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל	ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל	ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל
יצחק יצחק בן רחל ז"ל	אסתר בת נעמי ע"ה	אסתר בת נעמי ע"ה	אסתר בת נעמי ע"ה
ברכה בת מרדכי ע"ה	ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל	ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל	ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל
יעקב בן נעמה ז"ל	אורה בת נעימה ע"ה	אורה בת נעימה ע"ה	אורה בת נעימה ע"ה
שרה בת מורברי רחל ע"ה	דוד יצחק בן פרוחה ז"ל	דוד יצחק בן פרוחה ז"ל	דוד יצחק בן פרוחה ז"ל
אלון בן סעדה ז"ל	גורג'ה בת נעימה ע"ה	גורג'ה בת נעימה ע"ה	גורג'ה בת נעימה ע"ה

